

Panij - Broj osam

Pregled treće linije

Jeff Pippenger

2025-03-17

Seleuk III. Keraun vladao je kratko kao kralj od 226. do 223. pr. Kr. prije nego što je bio ubijen ili umro pod tajanstvenim okolnostima. Seleuk III. bio je neposredni prethodnik Antioha III. Ta dva brata predstavljaju „sinove” iz desetoga retka, a 1989. godine predstavljaju Reagana i Busha.

Ali će se njegovi sinovi podići i sabrati mnoštvo velikih snaga; i jedan će zacijelo doći, preplaviti i proći; zatim će se vratiti i podići, sve do svoje tvrđave. Daniel 11,10.

Deseti redak treći je po redu i predstavlja „vrijeme svršetka” 1989. godine. On se povezuje s četrdesetim retkom jedanaestog poglavlja i Izaijom 8,8. Povezanost ovih triju redaka pokazuje da jedanaesti redak predstavlja sadašnji ukrajinski rat, pri čemu su Putin i Zelenskij protivnici predstavljeni u bitci kod Rafije izloženoj u jedanaestom retku. Dvanaesti redak označuje posljedice ukrajinskog rata i Putinovu sudbinu. Trinaesti do petnaesti redak jest bitka kod Panija.

Tema desetoga retka jest „vrijeme svršetka“, i u skladu s načelima povezanima s otpećivanjem istine u „vrijeme svršetka“, taj redak, premda je samo jedan, sadržava mnoštvo predstavljenih proročkih linija. Deseti redak označuje početak skrivene povijesti četrdesetoga retka, koji označuje početak pokreta trećega anđela i pećaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Taj redak povezuje sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, kako su prepoznata u viđenju koje započinje u sedmom poglavlju Izaije. Ta povezanost označuje sjedinjenje božanstva s čovječtvom, što je dovršenje otajstva pobožnosti tijekom trubljenja sedme trube, koja je treći jao islama.

Taj redak označava 1989. godinu kao vrijeme svršetka, a povezanošću sa sedam vremena iz Levitskog zakonika 26 uključuje temeljnu istinu Williama Millera i pobunu iz 1863. godine. Taj redak započinje skrivenu povijest četrdesetog retka. Stoga je on bitan element porasta znanja koji dolazi u vrijeme svršetka 1989. godine te započinje proročki prikaz vanjskih događaja koji sačinjavaju skrivenu povijest četrdesetog retka, a preko svoje povezanosti sa sedam vremena također prepoznaje unutarnje događaje u povijesti između 1989. i zakona o nedjelji.

Broj deset simbol je kušnje, a povezanost ovih redaka s viđenjem iz Izaije sedam stavlja naglasak na razumijevanje istine.

Jer glava je Siriji Damask, a glava je Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti satrt, tako da više ne bude narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava je Samariji sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, zacijelo se nećete održati. Izaija 7:8, 9.

Nećete se učvrstiti ako ne vjerujete da „glava” predstavlja glavni grad (Samariju i Damask) i kralja (Resina i Pekaha, sina Remalijina). Ako ne razumijete ta tri međusobno zamjenjiva simbola, u

kontekstu Izaije osam, osmog retka, (što je isto viđenje kao u sedmom poglavlju), tada nećete moći prepoznati Putina i Rusiju kao kralja juga u redcima jedanaest do petnaest.

Stoga, evo, Gospod podiže na njih vode Rijeke, silne i mnoge, naime kralja asirskoga i svu njegovu slavu; i on će se podići nad sva svoja korita i prijeći preko svih svojih obala. I proći će kroz Judu; preplavit će i prijeći, dosegnut će čak do grla; i raširenost njegovih krila ispunit će širinu tvoje zemlje, o Emanuele. Izaija 8,7.8.

Tema desetoga retka jest trostupanjski proces kušanja koji započinje u vrijeme svršetka i vodi do završetka vremena milosti pri nedjeljnom zakonu.

I on reče: Idi svojim putem, Danijele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i biti prokušani; a opaki će opako činiti; i nijedan od opakih neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,9.10.

U „vrijeme svršetka“ knjiga Daniela biva „otpečaćena“ i započinje trostupanjski proces kušnje, prikazan riječima „očišćeni, i ubijeljeni, i okušani“. „Mudri“ razumiju, „opaki“ ne razumiju. Njihovo nerazumijevanje, jednako kao i njihov nedostatak ulja u prispodobi o deset djevica, uzrokuje da budu uništeni.

Narod moj gine zbog nedostatka znanja; budući da si ti odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe, da mi više ne budeš svećenik; budući da si zaboravio zakon Boga svojega, i ja ću zaboraviti tvoju djecu. Hošea 4,6.

Riječi „Moj narod“ znače saveznički narod, i taj saveznički narod treba biti odbačen i uništen zbog „nedostatka znanja“. Nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama putokaz je na kojemu se stvari zaboravljaju ili se pamte. „Sjeti se dana subotnjega“ u tom je trenutku sadašnja istina. Ondje se spominje tirska bludnica. Ondje se Bog sjeća grijeha Babilona u Otkrivenju.

I začuh drugi glas s neba gdje govori: Iziđite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi su njezini doprli do neba i Bog se spomenuo njezinih bezakonja. Učinite joj kako je ona činila vama, i uzvratite joj dvostruko po njezinim djelima: u čaši koju je napunila napunite joj dvostruko. Otkrivenje 18,4–6.

Ondje su djeca, odnosno proročki posljednji naraštaj laodikejskog adventizma, odsječena. Ondje oni koje Daniel naziva „bezbožnima“ očituju da su „zaboravili“ Božji zakon, a dio Božjega zakona koji su zaboravili jesu Božja proročka pravila ili zakoni. Kontekst jasno pokazuje da im nedostaje „znanje“ koje se umnaža kada se knjiga proroka Daniela otpečati. Daniel suprotstavlja „mudre“ i „bezbožne“, a Isus „mudre djevice“ i „lude djevice“. Amos istu skupinu označuje kao „lijepe djevice“, kao one koje nisu u stanju pronaći proročku poruku prikazanu istokom, sjeverom i morima.

Evo, dolaze dani, govori Gospodin Jahve, kad ću poslati glad na zemlju, ne glad za kruhom, ni žeđ za vodom, nego za slušanjem riječi Jahvinih. I lutat će od mora do mora, i od sjevera pa do istoka, trčat će amo-tamo tražeći riječ Jahvinu, ali je neće naći. U onaj će dan od žeđi klonuti lijepe djevice i mladići. Oni koji se kunu grijehom Samarije i govore: Živ ti je bog, o Dane! i: Živ je put Beer-Šebe! — i oni će pasti i nikada više neće ustati. Amos 8,11–14.

Poruka koju oni ne mogu pronaći predstavljena je mjestom na kojem traže dok „lutaju od mora do mora i od sjevera pa do istoka“. Amos kaže da su te „lijepo djevice“ u „gladi“ za slušanjem „Riječi Gospodnje“ te da će „u onaj dan trčati amo-tamo da traže riječ Gospodnju, ali je neće naći“. Poruka koja je bila otpečaćena iz knjige Daniela u vrijeme svršetka 1989. godine, u ispunjenju četrdesetoga retka, a također i desetoga retka jedanaestoga poglavlja, sažeta je u posljednja dva retka jedanaestoga poglavlja.

Ali će ga uznemiriti vijesti s istoka i sa sjevera; zato će izići s velikim gnjevom da zatire i sasvim istrijebi mnoge. I razapet će šatore svojega dvora između mora na slavnoj svetoj gori; ali će doći svome kraju, i nitko mu neće pomoći. Daniel 11:44, 45.

Lude, krasne i opake djevice kojima nedostaje ulje, poruka istoka, sjevera i mora, koji su odbacili znanje te Božji savez i Zakon, Bog se spominje u vrijeme nedjeljnog zakona. U redcima deset do petnaest prikazane su tri bitke. Te tri bitke razdvajam u tri povijesti, ali one su također jedna linija kada se promatraju zajedno, jer redak deset otvara „vrijeme svršetka“ i stoga započinje trostupanjski proces kušnje.

Deseti redak povezan je sa sedam vremena iz Levitske knjige dvadeset i šest, a time i s temeljima adventizma te djelom Williama Millera. Drugi korak od ta tri koraka vizualni je ispit koji je započeo kada su se otvorili svjetlo jedanaestog retka i ukrajinski rat. Drugi je ispit vizualan i predstavlja ispit u pogledu naše sposobnosti da prepoznamo sadašnje događaje u svjetlu Božje proročke Riječi. Treći je ispit bitka kod Panija iz petnaestog retka, gdje je Simonu Barjoni ime promijenjeno u Petar, te je time označeno pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće neposredno prije nego što istekne vrijeme milosti pri nedjeljnom zakonu iz šesnaestog retka.

Kada razmotrimo pojavljivanje Antioha Magna u svakoj od triju bitaka prikazanih u desetom, jedanaestom i petnaestom retku, također u povijesti od devetog do šesnaestog retka vidimo uspon i pad lažnog proroka biblijskog proročanstva.

Redci od prvoga do četvrtoga prepoznaju uspon i pad zmajevе sile. Redci deveti i deseti prepoznaju 1798. i 1989. godinu te time redci od devetoga do šesnaestoga prepoznaju uspon i pad lažnoga proroka. Redci od četrdesetoga do četrdeset i petoga predstavljaju uspon i pad zvijeri. Redci deveti i deseti također se podudaraju s dvama „vremenima svršetka“ iz četrdesetoga retka, u 1798. i 1989. godini.

Sestra White jasno nas obavještava da pogrešno razumjeti „vrijeme svršetka“ stvara zbrku u pogledu toga na što treba primijeniti proročanstva.

„Mnogi danas, 1897. godine, čine isto, jer nisu imali iskustva s kušajućom porukom obuhvaćenom porukama prvoga, drugoga i trećega anđela. Ima onih koji istražuju Pisma tražeći dokaz da su te poruke još uvijek u budućnosti. Oni sabiru dokaze o istinitosti tih poruka, ali im ne daju njihovo pravo mjesto u proročkoj povijesti. Stoga su takvi u opasnosti da dovedu narod u zabludu glede određivanja mjesta tim porukama. Oni ne vide niti razumiju vrijeme svršetka, niti kada smjestiti te poruke. Dan Božji dolazi tihim korakom, ali oni koji se smatraju mudrima i velikima brbljaju o ‘višem obrazovanju’, za koje pretpostavljaju da potječe od ograničenih ljudi. Oni ne poznaju znakove Kristova dolaska ni svršetka svijeta.“ Sermons

and Talks, svezak 1, 290.

Tema desetoga retka jest „vrijeme svršetka“, a u jedanaestom poglavlju prepoznato je nekoliko „vremena svršetka“. Ako „ne vidite i ne razumijete“ „vremena svršetka“ u jedanaestom poglavlju, nećete znati kada „smjestiti poruke“. Ona kaže: „ima onih koji istražuju Pisma“, a kao i kod svih proroka, njezine su riječi usmjerene na posljednje dane; stoga su u posljednjim danima oni koje ona prepoznaje skupina koja ne razumije vrijeme svršetka, pa su oni ujedno i Amosove „lijepe djevice“ koje padaju i više nikada ne ustaju.

U jedanaestom poglavlju, u prvom retku, Darije i Kir stoje zajedno kako bi označili vrijeme svršetka 1989. godine. Kada je Ptolemej otišao u Babilon i odveo sjevernoga kralja u sužanjstvo u Egipat 246. pr. Kr., što zauzvrat predodređuje 1798. godinu, kako je prikazano u recima sedam do devet, to je bilo „vrijeme svršetka“. Deseti redak jest „vrijeme svršetka“ 1989. godine.

1798. godina kraj je dvije tisuće petsto dvadeset godina rasijavanja protiv sjevernoga kraljevstva Izraela, koje je započelo 723. pr. Kr. Tisuću dvjesto šezdeset godina kasnije, 538. godine, papinstvo je vladalo tisuću dvjesto šezdeset godina, sve do 1798. godine. Godina 1798. jest „vrijeme svršetka“, jer je ona kraj sedam vremena, a također i tisuću dvjesto šezdeset godina, kao i tisuću dvjesto devedeset godina iz dvanaestoga poglavlja Daniela. Godina 1798. jest „vrijeme svršetka“ i stoga je i 538. godina također „vrijeme svršetka“. Godina 538. kraj je tisuću dvjesto šezdeset godina tijekom kojih je poganstvo gazilo Božje Svetište i Njegovu vojsku, što je prethodilo papinstvu koje je činilo isto djelo tijekom jednako dugoga vremena.

538. godina predstavlja osnaživanje papinstva i time ponovno predstavlja osnaživanje papinstva pri nedjeljnom zakonu. Nedjeljni zakon označava „vrijeme svršetka“. Stoga šesnaesti redak, kao i prvi, sedmi do deveti i deseti redak, svi označavaju „vrijeme svršetka“. Ovu istinu trebaju razumjeti oni koji znaju kamo smjestiti poruke. Pompej je ispunio šesnaesti redak kada je zauzeo Jeruzalem. Za njim su slijedili Julije Cezar, August Cezar i Tiberije Cezar. Isusovo rođenje bilo je „vrijeme svršetka“ i dogodilo se u vrijeme Augusta Cezara.

Tada će na njegovu mjestu ustati onaj koji nameće porez na slavu kraljevstva; ali će za nekoliko dana biti uništen, ne u gnjevu ni u boju. Daniel 11:20.

Dvadeseti redak pridodaje popisu „vremena svršetka“ u jedanaestom poglavlju, a tako čini i car Tiberije, koji je vladao za vrijeme Kristova raspeća.

I na njegovo će mjesto ustati prezrena osoba, kojoj neće dati kraljevsku čast; ali on će doći mirno i domoći se kraljevstva laskanjem. I snagama kao potopom bit će pometeni pred njim i bit će slomljeni; da, i knez Saveza. Daniel 11:21, 22.

Križ stoji u središtu proročkoga tjedna koji je Krist došao potvrditi s mnogima.

I utvrdit će savez s mnogima za jedan tjedan; i usred tjedna učinit će da prestanu žrtva i prinos, i zbog raširenosti gnusoba opustošit će ga, sve do svršetka; i ono što je određeno izliti će se na opustošenoga. Daniel 9:27.

Usred tjedna imamo početak i svršetak, jer je prvih tisuću dvjesto i šezdeset dana završilo upravo ondje gdje je započelo sljedećih tisuću dvjesto i šezdeset dana. Tjedan se podudara sa sedam vremena rasijavanja protiv sjevernoga kraljevstva, koje je predstavljalo i poganstvo i papinstvo što gazi Svetište i Vojsku.

Tada začuh jednoga sveca gdje govori, i drugi svetac reče onomu svetcu koji govoraše: Dokle će trajati viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o prijestupu opustošenja, da se i Svetište i vojska predaju gaženju? Daniel 8,13.

538. godina jest „vrijeme svršetka” i usklađuje se s križem, koji je također svršetak jednoga proročkog razdoblja. 538. godina i križ pružaju dva svjedoka da su i početak i završetak nekoga proročanstva proročki označeni kao „vrijeme svršetka”.

Stihovi dvadeset i prvi i dvadeset i drugi, stih dvadeseti, stih šesnaesti, stih deseti, stihovi od sedmoga do devetoga i stih prvi svi označuju „vrijeme svršetka”. Stih dvadeset i treći prepoznaje savez koji su makabejski Židovi sklopili s poganskim Rimom od 161. do 158. pr. Kr. Povijest Hašmonejske dinastije od njihove početne bitke pa sve do njihova završetka u razorenju Jeruzalema 70. g. po. Kr. predstavlja otpali protestantizam u Sjedinjenim Državama, počevši od 1844., završetka jednog vremenskog proročanstva, a stoga i „vremena svršetka”, te završavajući nedjeljnim zakonom, kako je predložen 70. g. po. Kr.

Dvadeset i treći redak prepoznaje „vrijeme svršetka” 167. pr. Kr. u bitci kod Modeina, a također i 70. po. Kr., pri čemu oboje predodređuje 1844. godinu, odnosno nedjeljni zakon. Dvadeset i treći redak, dvadeset i prvi i dvadeset i drugi redak, dvadeseti redak, šesnaesti redak, deseti redak, sedmi do deveti redak te prvi redak svi označuju „vrijeme svršetka”.

Dvadeset i četvrti redak određuje tristošezdesetogodišnju prevlast poganskoga Rima, označujući tako i početak 31. pr. Kr. i završetak 330. godine kao „vrijeme svršetka”. Dvadeset i sedmi i dvadeset i deveti redak određuju i početak i završetak toga razdoblja, pa tako dvadeset i četvrti redak, dvadeset i sedmi redak, dvadeset i deveti redak, dvadeset i treći redak, dvadeset i prvi i dvadeset i drugi redak, dvadeseti redak, šesnaesti redak, deseti redak, sedmi do deveti redak te prvi redak svi označuju „vrijeme svršetka”.

Trideset i prvi redak označuje 538. godinu, kada je bila postavljena grozota pustoši, a trideset šesti i četrdeseti redak označuju 1798. godinu kao „vrijeme svršetka”. Godina 538. u trideset i prvom retku i 1798. u trideset šestom i četrdesetom retku, dvadeset sedmi i dvadeset deveti redak, dvadeset četvrti redak, dvadeset treći redak, dvadeset prvi i dvadeset drugi redak, dvadeseti redak, šesnaesti redak, deseti redak, sedmi do deveti redak te prvi redak — svi označuju „vrijeme svršetka”.

„vrijeme svršetka” označeno je trinaest puta prije četrdeset i prvoga retka, koji je nedjeljni zakon i još jedno „vrijeme svršetka”, kao i četrdeset i peti redak, kada papa dolazi svome kraju i nema nikoga da mu pomogne. Petnaest puta „vrijeme svršetka” smješteno je u jedanaestom poglavlju. Tema desetoga retka jest „vrijeme svršetka”. Ono predstavlja istine koje su razapečaćene u vremenu pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Nastavit ćemo u sljedećem članku.